

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 16Csp/70/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6622202923
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 01. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Kucbel
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2023:6622202923.3

Uznesenie

Okresný súd Lučenec v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpený Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 53 255 739 proti žalovanému: S., v konaní o zaplatenie 576,44 Eur s príslušenstvom, o sťažnosti proti trovám konania, takto

rozhodol:

Súd sťažnosť žalobcu proti druhému výroku platobného rozkazu Okresného súdu Lučenec č.k. 16Csp/70/2022-81 zo dňa 27.09.2022 z a m i e t a.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Lučenec vydal dňa 27.09.2022 platobný rozkaz, ktorým v druhom výroku uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi trovy konania v sume 17 Eur a trovy právneho zastúpenia v sume 119,54 Eur.

2. Proti výroku o náhrade trov konania podal žalobca v zákonnej lehote sťažnosť, v ktorej uviedol, že súd mu nepriznal náhradu trov právneho zastúpenia v rozsahu ustanovenom v CSP a vyhláške o odmenách a náhradách advokátov. Bol toho názoru, že pokus o zmier, ktorý zaslal pred podaním žaloby žalovanému spĺňa všetky podmienky kvalifikovanej predžalobnej výzvy. Poukázal na novelu vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (vyhláška). V zmysle § 13a ods. 1 písm. d) vyhlášky sa za samostatný úkon považuje aj vypracovanie predžalobnej výzvy. Poukázal tiež na princíp, podľa ktorého ak existuje rozpor medzi ustanoveniami dvoch právnych predpisov rôznej právnej sily, prednosť má predpis vyššej právnej sily. V danom prípade je však aplikácia predmetného princípu vylúčená, pretože CSP neupravuje spôsob určenia a výšky odmeny náhrady hotových výdavkov náhrady za stratu času advokáta. Preto nie je možné nepriznať náhradu odmeny advokáta za predžalobnú výzvu s jednoduchým odkazom na ustanovenie § 251 CSP. Ak by prijal premisu, že procesným okamihom, od ktorého možno hovoriť o trovách konania, je začatie súdneho konania, v takom prípade nemožno hovoriť o trovách konania v ponímaní § 251 CSP ani pri úkonoch právnej služby akými sú prevzatie a príprava zastúpenia, či podanie samotného žalobného návrhu. Poukázal na článok 7 CSP, ktorý normuje jednu zo základných princípov a povinností civilného súdu a tou je obligatórne prioritizovanie zmierlivého riešenia sporu, pričom daný účel v rámci predsúdneho konania sleduje práve predžalobná výzva advokáta. Predžalobnú výzvu tiež nie je možné kategorizovať ako náklad spojený s uplatnením pohľadávky v ponímaní § 121 Občianskeho zákona, pretože je ho potrebné subsumovať pod trovy právneho zastúpenia poskytované po prevzatí zastúpenia advokátom. Ďalej poukázal na uznesenie Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 8Cob/74/2021, 17Co/28/2021, uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 17CoCsp/21/2021, Okresného súdu v Trnave sp. zn. 11Csp/32/2020, Krajského súdu v Žiline sp.zn. 11Co/51/2022, Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 16CoCsp/9/2022. Tiež namietol, že súd sa s tretím úkonom právnej služby vôbec nevysporiadal ani ho neodôvodnil, prečo ho nepriznal. Preto podľa jeho názoru došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý súdny proces a práva na odôvodnenie súdneho rozhodnutia. Ak súd rozhoduje o peňažnom plnení, ktoré vychádza zo skutkových tvrdení, ktoré umožňujú posúdiť nárok po právnej

stránke podľa iných noriem, je povinnosťou súdu takto postupovať. V nadväznosti na to poukázal na § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého nárok na zaplatenie sumy 59,78 Eur pozostávajúceho z jedného úkonu právnej služby (predžalobnej výzvy) a jedného režijného paušálu k uvedenému úkonu, mohol byť súdom posúdený ako nárok na zaplatenie príslušenstva pohľadávky podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka bez ohľadu na to, že žalobca tento nárok špecifikoval ako nárok na náhradu trov konania. Z uvedených dôvodov navrhol, aby súd napadnutý výrok o trovách konania v zmysle § 250 CSP zrušil a pozmenil tak, že zaviazá žalovaného aj na úhradu predžalobnej výzvy vo výške 45,82 Eur s DPH spolu s režijným paušálom vo výške 13,96 Eur s DPH.

3. Súd na základe posúdenia sťažnosťou napadnutého uznesenia dospel k záveru, že sťažnosť nie je dôvodná podľa § 250 ods. 1 CSP.

4. V zmysle § 251 CSP súd prizná úspešnej strane len tie výdavky, ktoré jej vznikli v konaní. Časový interval, v rámci ktorého možno uvažovať o trovách konania, je teda striktno ohraničený začatím konania a právoplatnosťou súdneho rozhodnutia, ktorým sa konanie končí. Podľa nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 26.09.2019 sp. zn. I. ÚS 207/2019 podľa novej právnej úpravy (§ 251 CSP) sa za trovy konania považujú len také výdavky, ktoré vznikli v konaní, t. j. v období od začatia konania do jeho skončenia. Jednotlivé úkony právnej služby musia byť posudzované samostatne so zreteľom na to, či išlo o odôvodnený a účelne vynaložený výdavok, ktorý strane sporu vznikol v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

5. Uvedený právny záver zdieľa aj Občianskoprávne kolégium Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 02.12.2021, podľa ktorého za trovy konania sa považujú len také výdavky, ktoré vznikli v konaní, t. j. v období od začatia konania (§ 156 CSP) do jeho právoplatného skončenia. Úkon právnej služby „predžalobná výzva“ (§ 13a ods. 1 písm. d) vyhlášky č. 655/2004 Z. z.), nie je výdavkom, ktorý vznikol v konaní. V rámci náhrady trov konania preto nemožno priznať advokátovi odmenu za tento úkon právnej služby. Rovnako hotové výdavky vzniknuté pred začatím konania nepatria do trov konania. Takéto výdavky je potrebné považovať za náklady spojené s uplatnením pohľadávky.

6. Na tomto závere nemení nič ani úprava § 13a ods. 1 písm. d) vyhlášky, účinná od 15.06.2019, ktorou medzi úkony právnej služby podľa tarifnej odmeny bola zahrnutá predžalobná výzva. Vyhláška je právnou normou nižšej právnej sily ako je ust. § 251 CSP, ktorým je tak súd primárne viazaný. Skutočnosť, že predžalobná výzva je upravená v § 13a ods. 1 písm. d) vyhlášky nezakladá priamy nárok žalobcu na úhradu tohto výdavku. Ten totiž musí zodpovedať kritériám v § 251 CSP. Zároveň vyhláška slúži v prvom rade na úpravu vzťahov advokáta a jeho klienta podľa § 1 ods. 2 vyhlášky. Iba následné výdavky žalobcu, ktoré mu vznikli v súvislosti so zastupovaním pred súdom, sú trovami konania podľa § 251 CSP.

7. Súd si je však vedomý toho, že nie je možné ustanovenie § 251 CSP vykladať izolovane len na trovy, ktoré stricto sensu vzniknú len v konaní. Je logická argumentácia žalobcu, že za úkon právnej služby by nebolo možné priznať ani prípravu a prevzatie právneho zastúpenia, ako aj podanie žaloby. V tejto súvislosti súd poukazuje na § 251 CSP, podľa ktorého trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky. Prípravu a prevzatie zastúpenia vrátane podania žaloby za takéto výdavky možno považovať. Výsledkom týchto úkonov právnej služby vznikajú sporovej strane - žalobcovi výdavky, pretože na základe nich dochádza k podaniu žaloby, ktorou sa začína spor ako taký. Tieto úkony tak boli preukázané, odôvodnené a rovnako aj účelné. Naopak vo vzťahu k predžalobnej výzve v predmetnej veci žalobca nepreukázal účelnosť predžalobnej výzvy. Žalobca okrem samotnej listiny do konania nepredložil doklad, ktorý by vôbec preukazoval jej zaslanie žalovanému. Okrem toho by súd mohol akceptovať za odôvodnený výdavok - predžalobnú výzvu, ak by napríklad žalovaný začal so žalobcom mimosúdne (pred začatím konania) komunikovať za účelom mimosúdneho vyriešenia veci. Prípadne následkom predžalobnej výzvy by bolo, že žalovaný časť nároku uznal, uhradil, začal nárok splácať a podobne. Za účelný výdavok však nemožno akceptovať, ako tomu bolo v predmetnej veci, že žalobca okrem samotnej listiny (bez dokladu o jej doručovaní žalovanému) neuviedol žiadne rozhodujúce skutočnosti, ktorými by preukázal účelnosť predžalobnej výzvy. Teda, aký vplyv mala na spor pred súdom (ako bola účelná).

8. Nad rámec veci súd uvádza, že predžalobná výzva je vždy odôvodnená a účelná, ak žalobca podáva v spotrebiteľskej veci žalobu v tzv. upomínacom konaní. Podľa § 3 ods. 6 písm. d) zákona č. 307/2016

Z. z. je podmienkou prípustnosti podania návrhu na vydanie platobného rozkazu zaslanie predžalobnej výzvy v lehote troch mesiacov pred podaním návrhu. Ak právna úprava výslovne od žalobcu požaduje zaslanie predžalobnej výzvy pod následkom odmietnutia návrhu, má súd za to, že ide o úkon právnej služby, na náhradu ktorého má žalobca nárok v rámci rozhodovania o výške trov konania. V predmetnej veci však žalobca nepodal návrh prostredníctvom upomínacieho konania. Bolo jeho procesnou farchou, aby preukázal, že predžalobná výzva zodpovedá § 251 CSP vo vyššie uvedených intenciách.

9. Súd nemohol posúdiť predžalobnú výzvu ako príslušenstvo pohľadávky podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka v zmysle zásady iura novit curia. Je úlohou žalobcu, aby v rámci dispozičného oprávnenia vymedzil predmet konania. Súd do tejto sféry žalobcu nemôže zasahovať. Pokiaľ žalobca raz vymedzil predmet sporu, v ktorom len vyslovil požiadavku na priznanie náhrady trov konania, súd bez dispozičného úkonu žalobcu nemôže trovy konania posúdiť ako samotný predmet sporu a naopak. Porušil by tým prejednáciu a dispozičnú zásadu podľa § 216 CSP, pretože ako základ nároku by považoval niečo, čo ním podľa žalobcu nebolo. Argumentácia žalobcu v tejto časti bola zároveň kontraproduktívna. Žalobca na jednej strane tvrdil, že predžalobnú výzvu nie je možné považovať za náklad spojený s uplatnením pohľadávky, pretože ide o trovy konania. Na strane druhej ale namietal, že súd mal predžalobnú výzvu v zmysle zásady iura novit curia subsumovať pod § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Podľa názoru súdu tak ani sám žalobca nebol presvedčený o tom, že predžalobnú výzvu je možné subsumovať pod § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Najmä za predpokladu, že zo strany žalobcu nejde o prvú sťažnosť v obdobnej veci. Žalobca tak už v rámci svojej praxe, pri množstve spotrebiteľských sporov, ktoré vedie na súdoch v rámci Slovenskej republiky, mal možnosť uplatniť si predžalobnú výzvu ako príslušenstvo pohľadávky, čo však doposiaľ neurobil.

10. Z uvedených dôvodov napadnutý výrok platobného rozkazu nemá žiadne vady a bol vecne správny.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné podať odvolanie.